

[MIECHOWNICZY *ai*

Teksty nie oznaczają pochyleń; o prawdopodobnie jasne (tak w miechowy).

sg n G miechownic(z)e)go. ◇ pl G miechowniczych.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „miechownik”:

a. Będący miechownikiem:

*Zestawienie: »mistrz miechowniczy«: Za zezwoleniem wszystkich mistrzów miechowniczych poznańskich, od starszego aż do najmłodszego, [...] zezwoliliśmy się wszyscy taką robotę robić *WilkPozn III 1562 nr 52.**

b. Złożony z miechowników:

*Zestawienie: »bractwo miechownicze«: My, burmistrz i z radą miasta Poznania, zeznawamy [...], że przyszedłszy przed urząd nasz [...] przysiężnicy bractwa miechowniczego, [...] przynieśli przed nas pewne artykuły *WilkPozn III 1562 nr 52.**